

A Pécsi Ítéltábla a dr. Acsádi Zoltán ügyvéd (fél címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Sándor Attila ügyvéd (fél címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2016. január 12. napján kelt, 15.P.20.344/2015/7. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - megváltoztatja, és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

A perköltségre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 33.180 (harmincháromezer-egyszáznolcvan) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 23.500 (huszonháromezer-öttszáz) forint feljegyzett első- és másodfokú eljárási részilletéket.

Megállapítja, hogy az alperes 15.000 (tizenötezer) forint bélyegben lerótt illeték visszatérítésére jogosult, amelyet a lakóhelye szerint illetékes állami adóhatóságtól kérhet visszatéríteni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy pénzügyi lízingszerződéshez kapcsolódó készfizető kezesi szerződésből eredő tartozása miatt dr. **K G bi** közjegyző a 2011. február 14. napján jogerőre emelkedett, 11019/Ü/30024/2011/6. számú fizetési meghagyás alapján 11019/Ü/70132/2011/2. számon 2011. május 12-én végrehajtási lapot bocsátott ki a **K L Zrt.** végrehajtást kérő kérelmére a felperessel, mint adóssal szemben 4.037.344 forint tőke és kamatai, 121.120 forint eljárási díj és 126.167 forint ügyvédi díj megfizetése iránt. Az adóssal egyetemlegesen kötelezettek voltak a perben nem álló **N J** és **N J-né**, a felperes szülei.

Alperes önálló bírósági végrehajtó, a jelen per alperese előtt folyt a végrehajtás 0233.V.275/2011. számon. A végrehajtást egyebek mellett **N J** és **N J-né** $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú közös tulajdonában álló, **Sz** 000 helyrajzi számú, természetben a **Sz, K** utca 10. szám alatt található családi házas ingatlanra vezette. A végrehajtási jog az ingatlanra a **K L Zrt.** végrehajtást kérő javára 4.037.344 forint és járulécai erejéig az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került 2011. június 17-én.

A felperes szüleitől adásvétellel vegyes ajándékozási szerződéssel megszerezte az ingatlant oly módon, hogy az ingatlan vételárához az **O** Nyrt.-től kölcsönt vett fel, és abból tehermentesítette azt a végrehajtás alól. A **K L** Zrt. végrehajtást kérő 2011. szeptember 30. napján bejelentette az alperes önálló bírósági végrehajtó felé, hogy az adós felperes 2011. szeptember 30. napján megfizetett számára 4.037.344 forintot, ezért kérte, hogy a **sz 000** helyrajzi számú ingatlanra ne vezessen végrehajtást, kérte továbbá a végrehajtási jog törlését. Az alperes önálló bírósági végrehajtó a végrehajtási jogot az ingatlanról törölte, és 2011. október 10-én 0233.V.275/2011/20. szám alatt, majd 2011. november 10. napján 33. sorszám alatt újabb díjjegyzéket állított ki.

A **K L** Zrt. végrehajtást kérő ezt követően 2012. augusztus 15-én bejelentette az alperes végrehajtó felé, hogy az adós a részteljesítés után fennmaradó tartozását nem fizette meg, ezért kérte a **sz 000** helyrajzi számú ingatlanra a végrehajtást ismételten foganatosítani. A végrehajtó 2012. augusztus 22-én megkereste a Szi Körzeti Földhivatalt a végrehajtási jog ingatlanra történő bejegyzése iránt. Ezután 2012. november 12-én felhívta a végrehajtást kérőt, hogy közölje, ha a követelés csökkent vagy megszűnt. A végrehajtást kérő 2011. szeptember 30-i nappal a követelése összegét 2.993.641 forintban és kamataiban, továbbá 146.000 forint perköltségben jelölte meg.

Mindeközben az **O** Nyrt. 2012. november 9-én kelt levelével figyelmeztette a felperes adóst arra, hogy a végrehajtási jog bejegyzése fedezetelvonásnak minősül, ezért a bank jogosult felmondani a kölcsönszerződést. Felhívta egyúttal a felperest arra, hogy a végrehajtási jog törléséről intézkedjék.

Az adós a végrehajtási jog bejegyzése ellen végrehajtási kifogást terjesztett elő arra hivatkozva, hogy nem tartozik a végrehajtást kérő felé. A Szi Járásbíróság 1701-35.Vh.585/2012/17. számú végzésével a végrehajtási kifogásnak helyt adott, és utasította az önálló bírósági végrehajtót, hogy törölje a végrehajtási jogot a **sz 000** helyrajzi számú ingatlanról. A végrehajtást kérő fellebbezése folytán másodfokon eljáró Szi Törvényszék az elsőfokú határozatot helybenhagyta, egyúttal kifejtette, hogy a végrehajtó az adós jogát lényegesen megsértette a végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésével.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése címén pszichés megpróbáltatásai miatt 250.000 forint nem vagyoni, valamint 172.500 forint készkiadásából álló vagyoni kára megtérítésére.

Az alperes a keresetet elutasítani kérte, azt mind jogalapjában, mind összegében vitatta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adott, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 forint nem vagyoni kártérítést, valamint 12.700 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest és az alperest, hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra 12.675-12.675 forint állam által előlegezett részilletéket. Megállapította, hogy a felperes az illetékes adóhatóságtól 17.850 forint illeték visszatérítésére jogosult.

Ítéletének jogi indokolásában rögzítette, hogy a Ptk.349.§-ának (1) bekezdésében írt feltételeket fennállónak találta. Úgy ítélte meg, hogy az önálló bírósági végrehajtóként eljáró alperes jogellenes magatartásával kárt okozott a felperesnek, és a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, annak ellenére, hogy a felperes kimerítette a jogorvoslati lehetőségeket a végrehajtási kifogás előterjesztésével.

Kifejtette, hogy a bírósági végrehajtási díjszabásról szóló 14/1994. (IX.8.) IM rendelet 21.§-ának (1) bekezdése szerinti díjjegyzéket a végrehajtó kiállította, ezzel az ügyet befejezte. A bírósági

végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 40.§-ának (1) bekezdése, valamint 34.§-ának (5) bekezdése szerint az adós a végrehajtást kérőnek megfizette a követelés összegét, ezért a végrehajtást kérő a végrehajtási költségek kielégítéséről gondoskodott. A Vht.41.§-ának (2) bekezdése alapján a végrehajtást kérő a követelés megszűnését bejelentette, és a végrehajtási összegeket megfizette a végrehajtónak, így a végrehajtási eljárás befejeződött.

A nyilatkozat, amelyet a **K L** Zrt. végrehajtást kérő a végrehajtó felé nyújtott be 2011. szeptember 30-án, azzal a nyilatkozattal együtt, amelyet a **K L** Zrt. az **O** Nyrt.-hez nyújtott be, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azt jelentette, hogy egyezség született az adós és a végrehajtást kérő között: amennyiben a végrehajtást kérő teljes tökekövetelésének kifizetése megtörténik, a végrehajtást kérőnek további igénye nincs.

Az önálló bírósági végrehajtó alperes magatartása, amikor a végrehajtást kérő kérelmére ismét végrehajtási jogot jegyeztetett be az ingatlanba, a fentiek miatt kirívóan jogellenes volt.

Az általános élettapasztalat alapján arra a következtetésre jutott a törvényszék, hogy a felperesnél az ingatlanárverés kilátásba helyezésével bekövetkezett stressz fokozott pszichés megterhelést jelentett. 2012. augusztus 22. napja és 2013. május 7. napja között, több, mint 8 hónap időszakban jogellenesen került a felperes abba a fenyegető helyzetbe, hogy a lakóingatlanát elárverezik. Ezért a Ptk.355.§-ának (1) bekezdésére is tekintettel, a cselekmény idején fennálló ár- és értékviszonyokat is figyelembe véve 200.000 forint nem vagyoni kártérítést tartott szükségesnek és elegendőnek az elszenvedett sérelmekkel arányos nem vagyoni hátrányok pénzbeli kompenzálására.

A vagyoni károk tekintetében a felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért ebben a vonatkozásban a keresetet elutasította az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a végrehajtást kérőnek 2011. szeptember 30. napján hozzá benyújtott nyilatkozata nem a teljes végrehajtási eljárás megszüntetésére, hanem csupán az ingatlan foglalás feloldására irányult azzal, hogy a végrehajtást kérő követelése részben térült meg. A végrehajtó a végrehajtást kérő nyilatkozatához kötve van, ezért a vagyontárgyat feloldotta a foglalás alól, azonban a teljes végrehajtási eljárás nem szűnt meg, nem fejeződött be. Sőt, a végrehajtást kérő 2011. szeptember 30-i értéknappal további 2.993.641 forint és annak járulécai követelést állított. Amennyiben az adós e követelés fennálltát vitatja, úgy a végrehajtási eljárás megszüntetése vagy korlátozása iránt pert kellett volna indítania. A tőkeösszeg megtérülésére tekintettel díjjegyzéket állított ki ugyan, de ez csak részdíjjegyzék volt, és erre a 14/1994. (IX.8.) IM rendelet 21.§-ának (4) bekezdése lehetőséget adott. Ez azonban a teljes végrehajtás megszüntetését nem eredményezhette.

Állította, hogy a végrehajtási jog ismételt bejegyzése az ingatlanra a több millió forint nagyságú fennálló követelésre figyelemmel nem volt aránytalan. A 4.037.344 forint és a 2.993.641 forint közötti különbség pedig véleménye szerint nem olyan nagy, amely magatartásának jogellenes és felróható minősítését vonná maga után, hiszen a végrehajtási jog bejegyzésének a következménye ugyanaz lett volna mindkét esetben.

Hangsúlyozta, hogy a végrehajtási kifogás elbírálása során született határozatok a jelen perben kötelező erővel nem bírnak.

Emellett rámutatott arra, hogy a felperes az őt ért kár összegét sem bizonyította.

Előadta, hogy a felperesi előkészítő iratban megjelölt okirati mellékleteket nem kapta meg.

Sérelmezte, hogy a tárgyalás napján érkezett részletes érdemi előkészítő iratát az elsőfokú bíróságnak figyelembe kellett volna vennie.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes kereseti kérelme hiányos, ezért ezen ok miatt is a kereset elutasításának lett volna helye a Pp.130.§ és 157.§ a) pontja értelmében.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp.3.§-ának (3) bekezdésében írt figyelmeztetési kötelezettségének, és nem tájékoztatta az alperest a bizonyítási teherről.

Állította, hogy a felperes keresetétől elállása esetén az alperest nyilatkoztatni kellett volna a hozzájárulásról.

Mindezek folytán másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Fellebbezésére lerótt 15.000 forint illetéket bélyegben.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte helyes indokai alapján.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomó részt helyesen állapította meg, és nagyobb részt helyes jogszabályokat alkalmazott, azonban végkövetkeztetésével a másodfokú bíróság nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 2. oldal első bekezdésének utolsó mondatában írt tényállást úgy pontosítja, hogy a felperes és szülei nem az alperes önálló bírósági végrehajtó tartozásaiért vállaltak készfizető kezességet, hanem a Sz Kft.-nek a K L Zrt.-vel szemben fennálló tartozásaiért.

A jogi indokolás körében az ítélet tábla kiemeli, hogy a Vht.40.-41.§-aiban írtakból következően a végrehajtási eljárás befejeződésének két lehetséges módja van: ha a végrehajtást kérő bejelenti a követelés megszűnését és megfizeti a végrehajtással felmerült költségeket, vagy az adós a végrehajtás megszüntetése (korlátozása) iránt pert indít. Ez utóbbi esetben a bíróság szünteti meg a végrehajtást külön határozattal.

A jelen esetben a végrehajtás a végrehajtási lap tanúsága szerint 4.037.344 forint tőke és ennek 2010. december 21. napjától a kifizetésig számított havi 3 % késedelmi kamata, 121.120 forint eljárási díj és 126.167 forint ügyvédi díj megfizetése iránt folyt.

2011. év szeptemberében a végrehajtást kérő és az adós kezesek megállapodtak egymással. A felek megállapodásának pontos tartalmára azonban egyik bíróság sem folytatott bizonyítást.

2011. szeptember 30. napján a végrehajtást kérő jogi képviselője azt jelentette be az alperes önálló bírósági végrehajtó felé, hogy az adós felperes megfizetett részére 4.037.344 forintot - azaz a tőkekövetelést -, ezért azt kérte, hogy a sz 000 helyrajzi számú ingatlanra végrehajtást ne vezessen, a végrehajtási jog bejegyzését törölje.

E nyilatkozatot megelőzte a végrehajtást kérőnek az O Nyrt. felé 2011. szeptember 23. napján írásban tett nyilatkozata, amely szerint amennyiben az adós felperes az O Nyrt.-nél igénybe vett hitelt megkapja és a pénzüintézet vállalja, hogy 4.037.344 forint összeget a végrehajtást kérő számlájára átutal, úgy a végrehajtást kérő a sz 000 helyrajzi számú ingatlanra bejegyzett 4.037.344 forint végrehajtási jog törlése iránt intézkedik.

E két nyilatkozatot egybevetve sem tudta azt megállapítani az ítélet tábla - a felperes hivatkozásával ellentétben -, hogy az adós és a végrehajtást kérő megállapodása úgy szólt, hogy a tőke megfizetésével a teljes tartozást kielégítettnek tekinti a végrehajtást kérő, és a végrehajtási eljárás megszüntetését kéri. E két nyilatkozatból kizárólag annyi állapítható meg, hogy a tőke megfizetésével a végrehajtást kérő az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog törlését vállalta.

Esetleg lehet úgy értelmezni az okiratokat, hogy az ingatlanra a végrehajtást kérő később sem indít végrehajtást (csak más vagyontárgyakra), azt a végrehajtás alól teljes egészében feloldani kéri, azonban a vállalás időbeli hatályára - a feltétel teljesülése esetére - az írásbeli nyilatkozat nem utalt.

Mindenesetre a rendelkezésre álló okiratok szerint a teljes végrehajtás alól az adós és szülei nem szabadulhattak, hiába vélték az ellenkezőjét.

A járulékok vonatkozásában a tartozás fennmaradt, arra a jövőben is végrehajtás vezethető, hiszen jelentős végrehajtandó követelés maradt fenn: a végrehajtást kérő számításai szerint 2.993.641 forint tőke, ennek kamatai és 146.000 forint perköltség. Ha az adós ezt az összeget vitatja, úgy végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránt indíthat pert a végrehajtást kérővel szemben, de semmi esetre sem a végrehajtóval szemben.

Az a körülmény, hogy a végrehajtó díjjegyzéket állított ki, szintén nem támasztja alá a teljes végrehajtás megszűnését a 14/1994. (IX.8.) IM rendelet 21.§-ának (4) bekezdéséből következően, hiszen az eljárás befejezését megelőzően részdíjjegyzék is kiállítható. E vonatkozásban tehát a Pécsi Ítéltábla nem értett egyet a Szi Járásbíróság 1701-35.Vh.585/2012/17. számú végzésével, illetőleg az azt helybenhagyó Szzi Törvényszék 12.Pkf.20.122/2013/3. számú határozatával.

Mivel pedig a végrehajtó maga csupán foganatosítja a végrehajtást, ezért nem bírálhatja felül a végrehajtást kérő nyilatkozatait. A Vht.8.§-ának (1) bekezdése alapján e törvény keretei között a végrehajtást kérő rendelkezésétől függ, hogy az adós milyen jellegű vagyontárgyából kívánja döntésének végrehajtását. Ebből következően a Vht.7. és 8.§-át alkalmazva a végrehajtást kérő rendelkezése alapján, az arányosság követelményeit szem előtt tartva, a végrehajtási jogot alappal jegyeztette be az alperes a perbeli ingatlanra, magatartása nem volt jogellenes. Az összeg nagyságára figyelemmel - habár valóban nem 4.037.344 forint tőke és járulékaival tartozott az újabb végrehajtási jog bejegyzésekor az adós, csupán - a végrehajtást kérő állítása szerint - 2.993.641 forinttal, annak kamataival és 146.000 forint perköltséggel - a végrehajtás arányosságának követelményeit sem sértette a végrehajtó.

Az alperes egyéb fellebbezési hivatkozásai kapcsán az ítéltábla utal arra, hogy a felperes 5. számú előkészítő irata szerint azt a felperesi képviselő közvetlenül küldte meg az alperes részére mellékletekkel együtt.

A felperes kereseti kérelme nem volt hiányos, ezért sem a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, sem a per megszüntetésnek nem volt helye.

Az alperes állításával ellentétben a Pécsi Törvényszék P.20.344/2015/3. számú jegyzőkönyvében tájékoztatta a feleket a Pp.3.§-ának (3) bekezdése szerinti bizonyítási teherről, külön az alperest terhelő bizonyítás szükségességéről.

A felperes a 7. számú jegyzőkönyvben írtak értelmében nem állt el kereseti kérelmétől, hanem nem kívánta bizonyítani az állított vagyoni kára összegét.

Mindezek ellenére a másodfokú bíróság a fellebbezésnek helyt adva, az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - megváltoztatta, és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A fentiekből következően az alperes pernyertes lett teljes egészében mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásra vonatkoztatva. Ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése értelmében a felperes köteles viselni mind az elsőfokú eljárásban, mind a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, ezért mellőzte a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezéseit.

A pertárgyérték 422.500 forint volt első fokon (250.000 + 172.500 forint), ennek a 6 %-a a lerovandó illeték, azaz 25.400 forint. A per tárgyi illetékfeljegyzési jogos az Itv.62.§-ának (1) bekezdés g) pontja alapján. Ennek ellenére a felperes keresetére 9.000 forint eljárási illetéket bélyegben lerótt, illetőleg a fizetési meghagyásos eljárás során 8.900 forint eljárási díjat megfizetett,

azaz 17.900 forintot teljesített. A fennmaradó 7.500 forint elsőfokú eljárási illeték, valamint a 200.000 forint fellebbezési pertárgyérték alapján számítandó 8 %, azaz 16.000 forint fellebbezési illetéket köteles megfizetni külön felhívásra a Magyar Állam javára, ez mindösszesen 23.500 forint. A 422.500 forint elsőfokú pertárgyérték 5 %-a + Áfa ügyvédi munkadíj (32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés a) pontja és 4/A.§-a) 26.830 forint az elsőfokú eljárásra, míg a másodfokú eljárásban a 200.000 forint fellebbezési pertárgyérték 2,5 %-a + Áfa, azaz 6.350 forint, mindösszesen 33.180 forint a felperes által az alperes javára teljesítendő első- és másodfokú együttes perköltség.

Az alperes a tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben lerótt 15.000 forint fellebbezési illeték visszatérítésére jogosult az Itv.80.§-ának (1) bekezdés i) pontja alapján, amelyet a lakóhelye szerint illetékes állami adóhatóságtól kérhet visszatéríteni írásban, a jelen határozat benyújtásával.

P é c s , 2016. szeptember 15.

. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogycska Petra s.k. előadó bírő, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bírő